

Pout' na NOE

Bratři a sestry,

farnost Jaroměřice nad Rokytinou pořádá pout' do televize NOE, která má sídlo v Ostravě. Pout' se uskuteční 22. ledna 2012 a začne mší svatou v kostele sv. Václava v 10:30 hodin. Mše svatá bude přenášena televizí, v které se budeme prezentovat jako celek, tzn. kněz, ministranti, schola, varhaník a lid. Nikdo jiný v kostele nebude. Po mši svaté bude beseda s ředitelem televize NOE, P. Leošem Ryškou, poté bude možnost prohlédnout si televizní studia.

Ráno se bude vyjíždět 5:30 hodin. Předpokládaný návrat kolem 18. hodiny. Předběžná cena je 350 korun. Závazné přihlášky předávejte nejpozději do 31. 12. 2011 panu Ladislavu Šabackému, telefon: 607 918 389.

Zdenek Kopeček

Potká hroch se slonem dinosaura a ptají se ho: „Nazdar dinosaure, má Tě Noe na facebooku v přátelích?“ „Ne, nemá...“ odpoví dinosaurus. „Hm, tak to máš asi problém, co?“ 😊

Vánoce na zámku

Výstava na téma „Kouzlo vánočního dárku“ a řemeslnický jarmark
sobota 10.12. 2011

10.00 divadlo Mrak – pohádka „Švec Kuba“

11.00 Komedianti na káře – žongléřské vystoupení „Kdo z koho“

13.30 žáci ZŠ Otokara Březiny – pěvecké pásmo vánočních koled

15.00 divadlo Dolní Vilémovice – loutkové pohádkové představení

16.00 Pavel Szabó a hosté – vánoční koncert

neděle 11.12. 2011

10.00 divadlo Studna – představení „Bajky“

11.00 Komedianti na káře – pohádka „Na káře do Betléma“

13.30 divadlo Studna – pohádka „Všudybyl“

15.00 Komedianti na káře – pohádka „Na káře do Betléma“

Tajenka: dobrými skutky

Ministranti
- listopad

Pořadí	Jméno	Účast na mši svaté
1.	David Šplíchal	9
2.	Adam Šplíchal	7
3.	Matěj Kaidl	6

Informační letáček farnosti Jaroměřice nad Rokytinou

Redakční rada : P. Jan Kovář, telefon: 736523628

Jan Vlček, e-mail: j-vlcek@centrum.cz, telefon: 776303384

Miroslava Prokopová, e-mail: Mirka.Prokop@seznam.cz, telefon: 724510727

Marie Vorlíčková, e-mail: marie.vorlickova@centrum.cz, telefon: 605720952

Jana Kopečková, e-mail: Honzik.Kopeckova@seznam.cz, telefon: 777014575

JSMĚ NA WEBU!
WWW.FARNOSTJAROMERICE.CZ

Farnost Jaroměřice nad Rokytinou

81

Čtrnáctideník

neděle 4. 12. 2011 - neděle 18. 12. 2011

Nechte maličké

Polibky nevylihané,

žaly nevyplakané,

nevyzpívány zpěv:

hle, čím tak hořknou,

tvrdnou,

stydnou

ústa stvořená k chvalozpěvům.

I když pak vítr varhaník

protáhne rákosím:

kostlivé harašení.

A tak je tomu se vším

zaživa pohřbeným. Jen oči,

oči dětí hvězdným úžasem

prevrší čas.

Václav Renč, Přesýpací hodiny
Karmelitánské nakladatelství 2011

Kalendář:

- *každý čtvrtek od 15³⁰ hod. kroužek Broučci*
- **6., 13. a 20.12. v 6¹⁵ hod. rorátní mše svatá v kostele**
- **7.12. Mikulášská nadílka pro děti po dětské mši svaté**
- **9.-11.12. v Kostelním Vydří duchovní obnova nejen pro mládež**
- **13.12. v 19 hod. setkání Modliteb matek v Lidovém domě**
- **14.12. po mši svaté v kapli setkání dětí k 1. svatému přijímání**
- **18.12. od 17 hod. svátost smíření v kostele**
- **28.12. v 16³⁰ hod. v kostele tradiční vánoční koncert našeho chrámového sboru**

Mimo naši farnost:

- **4.12. v 17 hod. v Zadní synagoze „Píseň písní“ přednese Da Capo Ensemble**
- **8.12. v 17 hod. v klubu Halaboj v Třebíči drátkování**
- **11.12. v aule Kat. gymnázia Adventní vybrafonie**
- **každou sobotu v 17 hod. v bazilice v Třebíči adventní bdění se zpěry a adorací**

Milí farníci,

první neděle adventní po setmění vychází od školy lampionový průvod, na náměstí se zpívají koledy a oblíbená píseň s refrémem „Haleluja“ nezazní jen jednou. Náměstí je plné. Pro mnoho občanů již Vánoce začaly. K tomu potřebovali vnější impuls, nějak rozjet vědomí o něčem, co patří do naší tradice, kultury, zvyku. Mají touhu alespoň vnějškově naplnit duši, která je vyprahlá a prázdná. Je třeba ji naplnit něčím, kde se projeví to naše „lepší“ já, kdy udělám někomu radost. A tak tento den je takovým startem pro tisíce spěchajících a ustresovaných lidí na ulicích, v obchodech, kteří si přejí, aby už Vánoce byly za námi. A tak si 25.12. oddechnou, že už konečně skončily. Mnozí se diví, že se ještě objevuje pozvání k vánočním koncertům po Štědrém dnu. To, čeho jsem byl svědkem v Jaroměřicích, to proběhlo téměř stejně v Myslibořicích, kde děti za účast také dostaly kromě kulturního zážitku sladkou odměnu.

V tomto předčasném porodu Vánoc může těžko u ozářeného vánočního stromu zaznívat pravdivé „Dnes se nám narodil Spasitel světa, Kristus Pán“. Nikdo to pravděpodobně ani neočekává, ani to netouží slyšet, protože tento úžasný projev Boží pokory, obětí, lásky, příklonu a dobroty očekává jinou odpověď než vnější projev bez osobního přijetí této zvěsti a díkyvdání ze srdce Dárci života a spásy. Před námi je ještě větší část adventu. Dokážeme nepodlehnout předvánočnímu zmatku a najít si čas na zklidnění? V Katolickém týdeníku mě v této souvislosti zaujal článek „Ticho je schopnost dělat z kalné čisté vody“. Ve zčerené vodě nevidíme nic konkrétního, jen vlnky. V ustálené vodě, když se do ní podíváme, vidíme sami sebe. Tak je to i tehdy, když se člověk ztíší, zadívá na sebe na svět, lidi kolem sebe v tichu, modlitbě, v napojení na Kristovu lásku. I další dvě myšlenky, jedna vzata z kmene Pygmejů, druhá o džbánů, mohou být inspirací k prožívání adventního období. Najít čas na sebereflexi a přebývání v Boží blízkosti je jistě dáno hodnotou našich priorit. Nechat si „vyčeřit“ svoje oči, sluch, mysl i srdce může být jistě způsob, kdy na dně své duše objevíme samotného Krista a necháme se jím vést z temnoty do jeho podivuhodného světla a nebudeme upřednostňovat své leckdy ubohé „já“.

Ještě jednu myšlenku z Katolického týdeníku od Marie Svatošové z úvahy na 3. neděli adventní. „Čím to, že v počátcích církve se Radostná zvěst šířila tak závratnou rychlostí ...? Proč nám to stejně dobře a stejně rychle nejde? ... Možná dost nehoříme ...“ „Kdo má touhu evangelizovat, sám potřebuje obrácení“, trefně diagnostikuje problém Jan Pavel II. Jan Pavel VI. to vidí podobně. V dokumentu „Evangelizace v moderním světě“ říká: „Člověk, který byl sám evangelizován, pokračuje v evangelizaci ostatních. Toto je zkouška víry, úhelný kámen. Je nemyslitelné, aby se člověk, který přijme Slovo a který se odevzdá Božímu království, nestal jeho svědkem.“

Ježíš vyučoval davy, ale pouze jednotlivci odcházeli s výučným listem. 😊 Pavel Kosorin

**„PROBLÉMEM
UŽ NENÍ TO,
ŽE NEJEDNÁME
DOBŘE -
PROBLÉMEM JE,
ŽE DOBRO A ZLO
UŽ NEUMÍME
ROZLIŠIT.“**

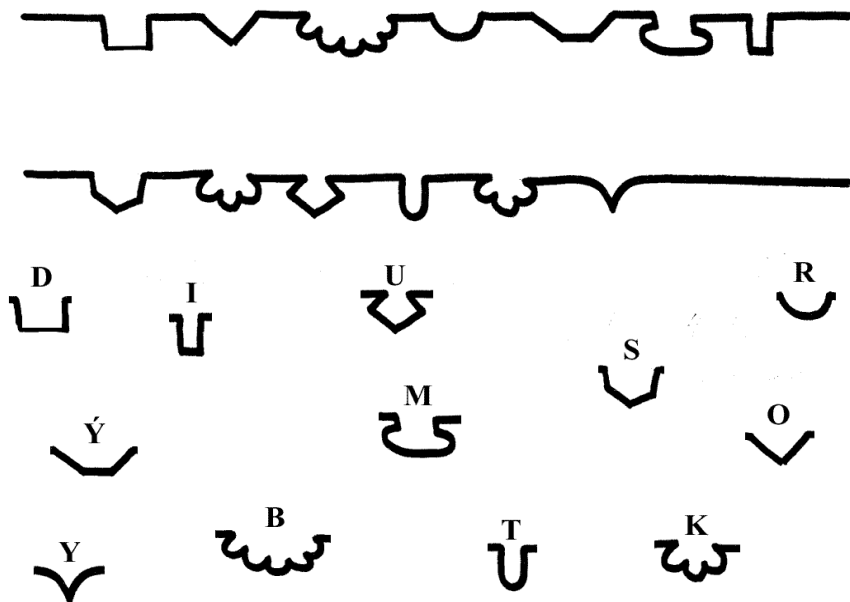
PAVEL KOSORIN

Pořad bohoslužeb

Den	Liturgická oslava	Čas	Bohoslužby
neděle 4.12.	2. neděle adventní	7 ³⁰	za rodiče Salákovy, dceru, zetě a snachu
		11 ⁰⁰	za rodiče Šabatkovy, Holíkovy, rodinu Brabcovu a Mílu Nevěčnou
		18 ⁰⁰	za Karla Pudila, manželku, Marii Polínkovou a manžela
pondělí 5.12.	sv. Sába	18 ⁰⁰	za rodinu Tomanovu, Chocholoušovu a Čamrovu
úterý 6.12.	sv. Mikuláš	6 ¹⁵	na vlastní úmysl
středa 7.12.	sv. Ambrož	17 ³⁰	ke cti sv. Tadeáše a sv. Václava
čtvrtek 8.12.	Slavnost P. Marie, počaté bez poskvrny prvotního hříchu	18 ⁰⁰	za kněžská a řeholní povolání
pátek 9.12.	sv. Valerie	18 ⁰⁰	za Marii a Karla Pátkovy a dvojce rodiče
sobota 10.12.	sv. Julie a Eulálie	18 ⁰⁰	za farníky
neděle 11.12.	3. neděle adventní	7 ³⁰	za Víta Hobzu, dvojce rodiče, přízeň a duše v očistci
		11 ⁰⁰	za rodiče Louckých, děti a přízeň
		18 ⁰⁰	za rodiče Papouškovy a Holčapkovy, vnuka a vnučku
pondělí 12.12.	sv. Jana Františka de Chantal	18 ⁰⁰	za živou a zemřelou rodinu Dubravovu
úterý 13.12.	sv. Lucie	6 ¹⁵	na vlastní úmysl
středa 14.12.	sv. Jan od Kříže	17 ³⁰	za duše v očistci
čtvrtek 15.12.	sv. Valerián	18 ⁰⁰	za kněžská a řeholní povolání
pátek 16.12.	sv. Adelhaida (Adéla)	18 ⁰⁰	za Karla Polického, manželku a syna
sobota 17.12.	sv. Lazar	18 ⁰⁰	za Antonína Padělka
neděle 18.12.	4. neděle adventní	7 ³⁰	za Julia Hotového, manželku, dceru a rodiče, za manžele Durdovy a Dolákovy
		11 ⁰⁰	za Emilii a Emanuela Nováčkovy
		18 ⁰⁰	za rodinu Kopečkovu, vnuka a přízeň

Něco pro děti

V adventu nás Jan Křtítel volá, abychom Pánu připravili stezku tím, že zasypeme všechny prohlubně. Co si pod tím představíš? Zasypat prohlubně v našem životě můžeme třeba našimi ... (tajenku získáš dosazením písmen do prohlubní).

Otvírám se radosti...

Jednou mi vyprávěl jistý kněz, že často chodíval při večerní procházce po cestách své farnosti celý sklíčený. Vůbec si nedokázal uvědomovat krásu okolní přírody. Pořád jen přemítal o všem, co se ten den nevydařilo, kde ho jaký spolupracovník špatně pochopil a do jakého problematického společenství že se to, chudák, dostal. Ale pak si vždycky vzpomněl na duchovní doprovázení, při němž se učil pozorně si uvědomovat každičký okamžik. Zvedl hlavu a rozhlédl se kolem sebe. Prohlížel si okolní hory a jezero, po jehož břehu kráčel. Slyšel zpívat ptáky a šumět les. Naslouchal nočnímu tichu. Postupně se v něm znovu začala probouzet k životu radost. Uvědomil si, že za své emoce je zodpovědný sám. On sám rozhoduje o tom, kam zaměří pohled, jestli na negativní denní události, nebo na krásu kolem sebe. Nejde o nějaké potlačování konfliktů, nýbrž o zdravý odstup od všedních událostí... Také uprostřed chmurných myšlenek se přiblížit k radosti, která neustále dřímá na dně srdce.

Nezavírám oči před problémy, ale nemyslím jen na ně. Přímou z nich vzhlížím k Bohu, který mě podpírá. Začínám mít jinou náladu. Otvírám se radosti, která mne chce prostoupit.

Jak znovu najít radost?, Karmelitánské nakladatelství Kostelní Vydří 2008

Liturgické texty

2. neděle adventní

1. čtení: Iz 40,1-5.9-11

2. čtení: 2Petr 3,8-14

Evangelium: Mk 1,1-8

3. neděle adventní

1. čtení: Iz 61,1-2a.10-11

2. čtení: 1Sol 5,16-24

Evangelium: Jan 1,6-8.19-28

4. neděle adventní

1. čtení: 2Sam 7,1-5.8b-12.14a.16

2. čtení: Rim 16,25-27

Evangelium: Lk 1,26-38

Dokážeme evangelium přiblížit alespoň těm, kteří se snaží objevit nejen smysl adventu a Vánoc, ale i svého života? Zkusme si ho nejprve vyprosit a objevit v tichu a v adventním rozjímání u sebe. Vyprošuji všem pozhnaný advent

P. Jan

Anketa

Co vám daly lidové misie a jak jste je prožívali?

- * Děkuji Bohu za noční adoraci, chtělo se mi tančit. Od lidových misí jsem očekávala sjednocení. Zdá se mi, že se naše farnost ještě víc rozdělila. Neočekávala jsem plnější kostel, ale doufala jsem, že to nadšené očekávání, radost, usmíření a naplnění Duchem Svatým bude víc vidět v láskyplnějších pohledech, velkorysosti a vstřícnosti. Můžeme mít každý jinou cestu, ale máme společný cíl. Možná si svobodu pořad ještě nezasloužíme nebo ji dobře skrýváme. V misijním zpravodaji mi chyběl srozumitelný přehled se jmény a tématy kazatelů.
- * Když jsem přemýšlel o lidových misích, co o nich napsat, jak nejlépe vyjádřit co se stalo, tak mně vyvstaly tři myšlenky - obrazy, které vycházejí z evangelií. První je, že se podobaly veliké a bohaté hostině, kam byli pozvaní všichni. Malé děti, mládež, dospělí, i staří. Muži i ženy, věřící i nevěřící. Všichni si mohli vzít co chtěli, co komu vyhovovalo a nikdo neměl nedostatek. Děti a mládež měly mše přizpůsobené pro ně, s následným programem, kde se jim kněží věnovali. Dospělí si mohli vybírat. Denně byly dvě mše svaté, promluvy na různá témata, celodenní adorace, možnost svátosti smíření - celá hojnost tohoto prostřeného stolu, který nám tým misionářů připravil se dá jen těžko popsat. Podobnoství o rozsévání (Mat.13.1-23) je druhá věc, která mně připomíná misie v naší farnosti. Bůh poslal rozséváče a ti chodili v nepříznivém počasí od domu k domu. Celý týden od rána až do noci v kostele i jinde neúnavně rozsévali zrna - Boží slovo a svátosti. Kdo se účastnil misí ví, že zrna byla velmi dobrá. Teď jen záleží na každém z nás, jakou půdu mu připravíme, kam padne, nebo kde zapadne. Některé rostliny vzejdou hned, jiným to trvá dlouho. Když jsem byl v jednom z posledních slunečních dnů se svým vnukem Vojtkem v lese, tak jsem mu ukazoval, jak se malé stromky semenáčky 2-3cm vysoké, derou zpod čerstvě napadeného listí za světlem. Z těchto nepatrných rostlinek mo-

Otrok se ptá, co může - svobodného zajímá, co prospívá.

Pavel Kosorin

hou být jednou velké stromy, ale to trvá dlouho. I toto musíme brát v potaz, když chceme hodnotit výsledky misí. Občas slyším: co se stalo? Kolik lidí přibýlo v kostele? Chtěli bychom výsledky vidět hned, ale to vždy nejde. Boží myšlení není jako lidské. Třetí obraz o lidových misích u nás mě napadl při čtení evangelia sv. Lukáše 17,20-22. *Když se ho farizeové otázali, kdy přijde Boží království, odpověděl jim: „Království Boží nepřichází tak, abyste to mohli upozorovat; ani se nedá říct: „Hle je tu, nebo je tam! Vždyť království Boží je mezi vámi. Nikdo neví, kolik milosti kdo dostal při mši a sv. přijímání. Nedá se ani tušit, kolik bylo uzdravení, smíření a odpuštění při sv. zpovědích. Boží království přicházelo do srdcí při adoracích a do domů při žehnání. Jaká semínka byla zasetá při setkání kněží s dětmi a mládeží? Při kající pobožnosti se přišli dotknout kříže i lidé, které bych tam nečekal. Měl jsem z toho velkou radost. Při stavění misijního kříže jsme měli dotykem kříže vyjádřit a odevzdat své předsevzetí. Díval jsem se, jak velké množství lidí dojetím objímalo kříž. Bylo mně jasné - tady se dějí velké věci, do kterých vidí jen Bůh. Lidové misie byly dobou velké milosti a je na každém z nás, jak budeme pokračovat dál.*

- * Lidové misie byly pro mne velkým povzbuzením a posilou ve víře. Byl to náročný týden, ale kdo mohl věnovat čas misijním programům, ať to byly mše svaté, promluvy nebo adorace, určitě nebyl zklamán. Kněží misionáři i jáhni byli skvělí a měli nám co říct. Takový duchovní náboj bychom potřebovali častěji.
- * Byl to úžasný čas milosti pro celou naši rodinu. Náš nejmladší David byl nadšený z dětských mší, které vedl otec Milan. Účastnil se jich každý den a příběhy, které při kázání slyšel, nám připomíná dodnes. Naše starší děti chodily na mši s otcem Markem. Ačkoli tam byly nejmladší, zcela je nadchl, obzvláště zajímavé bylo tzv. kolečko po mši, kdy měl každý možnost se vyjádřit k průběhu misí či kázání. Matýskovo prohlášení: „jsem rád, že jsem se narodil zrovna teď“ a můžu prožít lidové misie“; mluví za vše. Jako rodiče jsme velmi rádi, že v přípravném týdnu byl prostor i pro děti. Roznášení koláčků je moc bavilo a vyloženě si to užívaly. Při roznášení letáků chodily s námi a potom to braly jako velkou důvěru, že už je to jen na nich. Pro nás manžele a rodiče byly při lidových misích stěžejní tyto momenty: kající pobožnost, stavovská kázání otce Ladislava Kince, celonoční adorace zakončená zpovědí a mší svatou, stavění misijního kříže a vědomí, že plnomocnými odpustky jsme získali pro někoho nebe a pro sebe přimlouve - co víc si můžeme přát. Za to všechno chceme poděkovat všem, kteří se na tom jakkoliv podíleli. DĚKUJEME!!!

Kněz praví na mši svým věřícím: „Příští neděli budu kázat o lži a chci, abyste si všichni přečetli sedmnáctou kapitolu Markova evangelia.“ O týden později se před kázáním ptá z kazatelny, kdo všechno četl sedmnáctou kapitolu. Zvednou se ruce všech přítomných. Kněz s úsměvem povídá: „Marek má jen šestnáct kapitol. Takže teď začnu kázat o břichu lži...“

Ptáme se ...

tentokrát paní Jindřišky Švaříčkové z Blatnice

Můžete nám na úvod říct něco o sobě, o své rodině, svůj krátký životopis? Pocházím ze zemědělské rodiny a jsem nejmladší dcera ze čtyř dětí. S mužem máme tři dcery, už jsou dávno dospělé, mají své rodiny a obdařily nás osmi vnoučaty. V červenci jsme oslavili mši svatou padesát let společného života.

Jak jste prožila misie? Na misie jsem se moc těšila a předčily má očekávání. Mše svaté a delší kázání otce Jindřicha se nikdy nezdály dlouhé, bylo co poslouchat a nad čím přemýšlet. Stavovské promluvy jáhna Ladislava Kince byly pěkné a ze života, každý si mohl vybrat pro sebe. Myslím, že se to líbilo všem, protože den ode dne bylo v kostele více lidí. Stavění misijního kříže bylo pěkné, celý pořad se vydařil a bylo pěkné počasí.

Čtla jste už někdy náš Čtrnáctideník? Čtrnáctideník čtu pokaždé hned, jak ho přinesu domů.

Vidíte ve farnosti nějakou činnost nebo aktivitu, která zde vyloženě chybí? Činnost ve farnosti nemohu nijak posoudit, na to jsem už stará, ale mrzí mě, jak málo farníků podporuje rádio Proglas, je to přece naše rádio.

Máte nějakou hezkou vzpomínku z dětství? Z dětství mám pěknou vzpomínku na májové pobožnosti. Chodili jsme v Ohrazenici všichni mladí, děvčata i chlapi. Maminky seděly v kapličce a my mladí jsme stáli před kapličkou. Po májové pobožnosti jsme sedávali na zahrádce a tam jsme si ještě zaspívali nějakou písničku a šli jsme domů.

Jste vedená ve víře od narození nebo jste konvertitka? Ve víře jsem vedena od malička, ale za totality jsme neměli žádné možnosti se ve víře zdokonalovat.

Máte své nějaké oblíbené poutní místo? A proč? Mé oblíbené poutní místo jsou Hluboké Mašůvky, tam jsem chodila se sestrou ještě jako malá, chodili jsme pěšky s procesím a bylo nás vždy hodně.

Čím jste chtěla být jako malá? Mě přitahovalo vždycky zemědělství.

Co říkáte na dnešní mládež? Myslíte, že v dřívějších dobách byla lepší? Mládež není lepší ani horší, ale má více možností a každý ji prožije po svém a záleží na výchově v rodině, a co si z rodiny osvojí do života.

Jaké myslíte, že je postavení ženy v církvi? Pro jakou službu, třeba i při bohoslužbě, má obdarování? Postavení ženy v církvi nemohu posoudit, u oltáře vidím raději muže, ale s dětmi si poradí lépe ženy.

Jak často přicházíte na mši svatou s nadějí na setkání s Pánem? (A jak často ze setrvačnosti?) Na setkání s Pánem při mši svaté se těším vždycky, ale často se mi to nedaří.

Máte nějaké oblíbené verše z Písma? Žalm 102: „Hospodine, vyslyš mou modlitbu.“

Jaký máte osobní vztah k Panně Marii, jakou roli hraje ve Vašem životě? Vztah k Panně Marii mám jako k matce, tak se k ní často utíkám.

Modlíte se růženec? Růženec se modlím často a ráda.

Těšíte se do nebe? Do nebe se těším, ale jsem hříšnice, dá-li Bůh a pomůže mi a Panna Maria se za mě přimluví.

Je něco, co byste nám ráda sdělila a my jsme se na to nezeptali?

Moc se mi líbí misijní kříž. Obdivuji všechny, kdo se podíleli na jeho výrobě. Muselo to dát hodně práce.